

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Előfizethetni a kiadóhivatalban: Szeged (Hungária-szálloda I. emelet) továbbá Engel Adolf, Endrényi testvérek, Traub B. és társa könyvkereskedésében és a kihordónál. Negyedévre 1 frt 25 kr, félévre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

III.

Fálfy Ferencz.

A város anyja.

Abban a korban van, mikor a férfi is kezd f e h é r s z e m é l y l y é v á l n i .

Hasonlatos ama szelíd, jóságos nagy-asszonyokhoz, a kiknek példájára köténye szalagján hordja a spájz, vulgó a város kulcsait.

Az olcsó közigazgatás takaréktüzhelyén az államkölcson keserű levében ő kotyvasztja ama bizonyos k ö b á r á n y t .

*

Erkölcsei határozottan nőiesek.

Kedvencz szavajárása a pletykázó komám-asszonyoké: „Hát édes lelkem!”

Úgy, hogy azt beszélik, annak idején a királyt is ezzel a kedveskedő megszólítással tisztelte meg.

*

Hanem egyben nagyon elüt az emberiség szebbik felétől.

Irtózik a beszédétől.

Szívesebben rakat a talpára mustárt, beteget tetetvén, semhogy valamely nyilvános szónoklatot kelljen elkövetnie.

Ez okon mindeddig titkos ellensége volt a Kegyelmes ú r s z e g e l i k i r á n d u l á s a i n a k , a m í g e g y s z e r r á n e m j ö t t , h o g y h i s z e n n e m s z ü k s é g e s a n n a k a z ü d v ö z l ő s z ó n o k l a t n a k m i n d e n a l k a l o m m a l ú j n a k l e n n i e .

A loyális ragaszkodás érzelmei úgy sem változnak, hát mért változnának a szavak.

S i m m á r o n é v e k o t a u g y a n a z o n é k e s s z ó v i r á g o k a t v a g d a l j a a T i s z a L a j o s f e j é h e z , é p e n m i n t D u m k a ú r a z „Élet komédiásaiban“

Mínthogy pedig ezen állandó szónoklatot már kívülről tudja a kegyelmes ú r , s ő t m a g a P á l f y i s , m i n d e n e g y e s t a l á l k o z á s k o r j ó i z ú e n é s r a v a s z u l ö s s z e m o s o l y o g a k é t á r t a t l a n a u g u r , k á r ö r v e n d ő n k i n e v e t i k a z i p a r k o d ó r i p o r t e r t , a k i l ő h a l á l á b a n s t e n o g r a f á l j a m i n d a n n y i s z o r ú j r a u g y a n a z o n s e m m i t m o n d ó f r á z i s o k a t .

*

Ujabbán nagyon rájárt a rúd jó nagy-asszonyunkra. Kegyelmes ú r , f ő h e r c e g g y o r s e g y m á s u t á n b a n , h o z z á j ö t t a z ú j e s z t e n d e i e l ő r e h í r l e l t „n a g y s z a b á s ú “ b e s z é d a f ő i s p á n n á l .

És ez a beszéd tényleg takaros és elég rövid is volt.

A városház tuskés kerekfejű Macchiavellije, Vass Pali a doktor, ilyenformán dicsérte meg ezt a rhetorikai remeket:

— Bezzeg nem olyan száraz és hosszadalmas ez a beszéd, mint mikor még Reizner volt a falu pennája.

És mivel Pálfy igen jól tudja, hogy minden sikerült orációjának, szerzőségét szerényen magának vindikálja a fondor lelkületű főnöktárus, olykor-olykor ennek a boszújára elkövet egy-egy olyan szpicset, a mi egyáltalában nem esik talpra.

Mikor aztán ezért szidják, dörmögve odaszól a nótároshoz:

— Hallja, ez magának szól.

*

Hallatlan közigazgatási ténykedése a mars-téri ártézi kút körül fölmerült aggságoskodása.

Arról volt szó, mi lesz akkor, ha Csikós és Maróczy belebuknak a merész vállalkozásba s félbe-cserbe hagyják a kútát?

Már mindennemű származható veszedelem kellő módon megvilágosított, mikor végül elnöklő jó nagyasszonyunk ajkáról elröppent ama végső nagyszerű kérdés:

— De hát édes lelkeim, mi lesz a l y u k k a l ?

*

A legjobb, legbecsületesebb és legmalhezősebb polgári mestere a világnak.

Életének legtöbb keserűségét a vízi-kalamitások okozták.

Mikor a nagy víz betört, mikor a színház leégett, ugyanazon mély rezignációval sóhajtá, mint mikor két filkóra végig kóstatván a hosszú zsinórt, két hetest vesz:

— Ilyen is csak velem történhetik meg. Annyi bizonyos, hogy Ü d v ö s k é n e k már nem egészen alkalmas.

*

Senki sem ütközhetik meg azon, hogy egy romjaiból föltámadott városnak a polgármestere is egy valóságos F ő n i x .

DONNERWETTER, KRUCZIFIKSZ!

Magyar ifjak! Was ist denn das?
Hát nem tudtok németül?
Jaj lesz annak a matúrán,
Ki egy szóba belesül.
Haragszik gróf Csáky Albin,
Neki nyelvünk csak suviksz!
— Tanuljátok a der-die-das-t!
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Az érzelgős német költők
Nyelvében mily nagy varázs!
Magyar szivü Arany János
És Petőfi csak bagázs!
Aranytollu Jókai Mór,
Gehts zum Teufel, mind suviksz!
— Tanuljátok a der-die-das-t!
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Elméletek pálczalován
Lovagolni majd lehet:
Nádpáripát dug alátok
Hégel és Kant, eleget.
Abstrakció! Dedukció!
A többi csak mind suviksz!
— Tanuljátok a der-die-das-t!
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Bár tölgyeknek indultatok:
Teremjetez gesztenyét!
Oroszlánnak ha születél:
Csak légy birka vagy menyét!
Östermészét nagy hatalma,
Ősi jellem csak suviksz!
— Tanuljátok a der-die-das-t!
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Ki a színnel! Mellékes az
Irodalom, kultura:
Legyen minden magyar ifjú
Talpig osztrák katona!
Tegyen német tisztí vizsgát,
Az anyanyelv csak suviksz!
— Tanuljátok a der-die-das-t!
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Magyar érzés, magyar eszme,
Ki hall ma ily hangokat?
Magyar élet, magyar bélyeg,
Mily hóbortos gondolat!
Felejtsetek a magyar szót,
Magyarország is suviksz!
— Legyen egy G'samt monarchia,
Donnerwetter, Kruczifiksz!

Hüvelyk Matyi.

Szegedi kultúrmozgalmak.

‡ A **cziteratársaság** fényes irodalmi estély rendezését tervezi. Az első előadó **Kósa** építész-költő lesz, aki az eddig meg nem jelent, de széles körben ismert »Fehér paplan alatt áll a nagy természet« című hangulatos téli költeményét fogja elszavalni, hű Petőfi-maszkkal.

⊗ **Kállay Albert** főispán legközelebb a színházba megy és két fölvonást végig néz.

△ A **kaszinóban** érdekes estély lesz legközelebb. Egy híres kártyaművész a kaláber reformjáról: »Miként lehet e nemes játékok ötösben is játszani?« — tart szabad előadást. Az estély fényét ezenkívül érdekes fogadás emeli majd. A főispán százat tesz egy ellen, hogy elfogja a polgármester — skiz-ét.

≡ **Irodalmi esemény.** Rég pihenő költő-szenátorunk: **Szabadó János** a tudományos akadémia unszolására, mint biztos forrásból értesülünk, irodalmi hagyatékából — mit a jövő nemzedéknek szánt — egy vaskos kötetre valót sajtó alá rendez a jelen nemzedék számára. A nagyszerű irodalmi mű azonban

csak 1895-ben fog megjelenni, hogy költészetének fényét a jövő századra is átvesse. A kötetre annak idején visszatérünk.

+ **Dr.** A helybeli lapok nyomdatulajdonosai több mázsa dr elkophatatlan ércbetűt rendeltek, hogy **Vass Pál** városi főpennának tudori rangjáról a szélrózsa minden irányában értesítést küldhessenek.

Ásotthalmi leletek

Nehéz a szűzbeszéd, canis tota mater!
Ivánkovics páter.

A Paloknál fan a lekketfesepp püró.
Schnell Friczi, a piró.

De jó is, akinek könyvet írt az apja!
Löw, a zsidók papja.

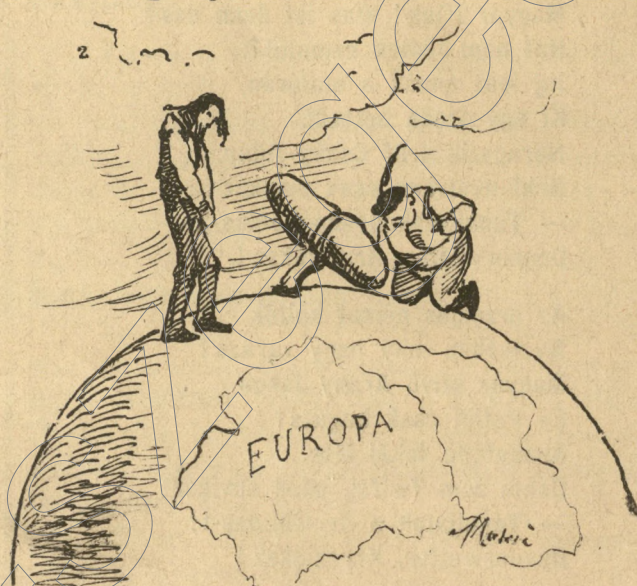
Nem becézek senkit! Hon vagyok csak dajka.
Árguszemű Fajka.

Húzhat tőlem a snepf: hej, tempi paesati!
Abafy, a táti.

Az átlyukasztott földgolyóbis.

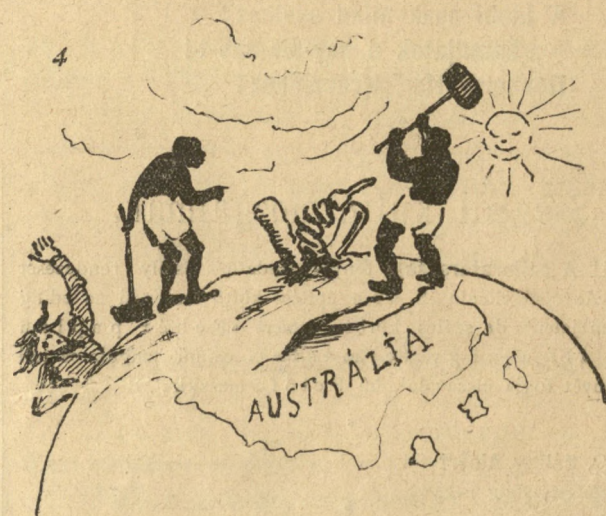
Szögre akasztották a nagy kalapácsot,
Zsigmondy Bélától nem kértek tanácsot.
Sebaj, ha fazekas lakatokat készít:
Csikós és Maróczi fúrják az ártézit.

De egyszer a fúró azt se mondja: lakat,
Se ki, se be nem megy, valahol megakadt.
„Mi fityfene lelte, hisz eddig ment könnyen?”
Csikós és Maróczi tanakodnak szörnyen.

Amde Csikós így szól: „Elég is e' mára!
Kollega, fuss a föld másik oldalára!
Nézz körül, mi a baj? Ne az útra túró!
Tán a földgolyóbist átfúrta a fúró?”

Elindul Maróczi s hallgatózva megyen
Szárason és vizen, laponon és hegyen.
És, eléri a föld oldalát, a túlsót:
Uram Jézus, mit lát! A mars-téri fúró!

Szegény földgolyóbist általlyukasztotta,
Egy csomó szerecsen, ucczu, meg is fogta.
El is czövekeltek... a mit a kép mutat...
Lakatosok, többé ne fúrjatok kutat!

SZÍNHÁZ-LICZITÁCIÓ.

Ajánlati verseny komédia.

Négy színben.

SZEMÉLYEK:

Pálffy, polgárnagyasszony.

Szabados, kultúr-szenátor és prólog-költő.

Dr. Vass Pál, városi főpenna, ügyvédjelölt és követ-aspiráns.

László Gyula, vállalkozási szaktanácsnok, a városi széna hűséges csőze.

Zombory Antal, városi főfináncz és titkos színházi intendáns-aspiráns.

Dr. Lázár György, városi főfiskális, a jövő polgármestere.

Ns. Szluha Ágoston, főkapitány, az egyetlen eleven gentry s műrégész.

Rainer József, cs. k. veradó-shállító szenátor és volt páholybérelő.

Dr. Tóth Pál, jogügyi szenátor, műnyencz és bőkezű műmecenás.

Krecsányi Ignác

Aradi Gerő

Párisi Makó, a magyar Coquelin

} vállalkozók

I. SZÍN.

(Együtt ül a műverseny-bíráló szenátus a zöld asztalnál. A gázgyári mécses kísérteties világot vet a gruppra.)

Pálffy polgárnagyasszony: Tisztelt műértő és nagyműveltségű szenátus! Komoly pillanat előtt állunk. Isten és hatalmas Gondviselésünk (főállanak) kegyelméből fölépült egyetlen kulturális intézetünk sorsáról van szó. A műliczítációra kiírt pályázat lejárt. Három művállalkozó ajánlata fekszik előttünk. Méltóztatásuk dönteni a színház sorsa fölött.

László vállalkozási szaktanácsnok: Tisztelt műértő kollegák! Azt hiszem, nem veszik szerénytelenségnek, ha, mint a város szénájának csőze, e nagyfontosságú vállalat bérbeadásánál ismert s kipróbált szaktudományomat latba vetem.

Zombory intendáns-aspiráns (félre): Ez nem műút-vállalat.

László: Mi tetszik?

Zombory: Azt mondom, hogy kezdjük meg a liczítációt. Oránkint drukkolnak az ajtó előtt a művállalkozók. Hadd jőjön mindegyik a böles szenátus elé. Legyen igazság! Azé legyen a színház, a kinek erre legtöbb érdeme van.

Műversenybíráló kar: Helyes. Legyen igazság!

Pálffy polgárnagyasszony int a műértő fülekkel hallgató hajdúnak, hogy üsse meg a dobot. Bum, bum, kezdődik a liczítáció.

II. SZÍN.

(Tarka, göndör fürtös fejü, csupasz képü elegáns ur lép be. Büszkén áll a szenátus előtt.)

Pálffy polgárnagyasszony: Neve?

Vállalkozó: Krecsányi Ignác vidéki színész-direktor.

Pálffy: Ön a szegedi színházért pályázott. Micsoda jusson mer ön igényt tartani erre a vállalatra? Adja elő a műértő s böles szenátus előtt érdemeit.

Krecsányi (fokozatosan emelkedő önérzettel szaval): Multam nyitott könyv. A magyar kultúrának egyik szerény előharczosa vagyok. Előnevem: első magyar vidéki színész-direktor. A sajtó és a közönségtől kaptam. Nem dicsérem magam: ott van multam, előbbre vittem a vidéki színészet ügyét, soha sem buktam. A hol minden kollegám megbukott, Temesvárott is diadalmasan lobogtatom a magyar színészet zászlaját. Hogy mint művezető, mit érek, kérdezzék meg Paulayt: hány művészt és művésznőt liferáltam eddig a nemzetibe. Én neveltem a legszebb hősnőt. Műkezelesem alatt a tánczos lányok is hősnökké fejlődnek. Erős vonzó dramát, bódító trikót hozok az első vidéki színpadra. A böles műértő szenátus pártfogásába ajánlom magamat s kérem a szegedi színházat.

Műértő szenátus összedugja a fejét s e szavakkal bocsátja el a vállalkozót: Az ön érdemei valóban nagyok . . .

Műdobos: Bum, bum, először!

III. SZÍN.

(Rabszakállu, rogyott alak, kopaszodó fővel lép be.)

Polgárnagyasszony: Maga az, derék Aradi? Hát magának mégis van mersze vállalkozni?

Aradi: Az ám. Hát mit csináljon az ember?

Polgárnagyasszony: Adja elő érdemeit.

Aradi: Böles és nagy szenátus! Én vagyok a legöregebb direktor. Huszonöt év óta vagyok színházi vállalkozó s vontatom Thália szekerét a kultúra kátyús országútján, melyen a negyedszázad alatt tömérdek kollegám hullott el diestelenül, koldusbottal a kezében. Én megálltam a sarat. A gázsit mindig kifizetem, adósnak se vagyok utolsó, tanum rá János és a többi. Alázatosan és becsületesen szolgáltam a hatalmas kényurat, a közönséget, mely sokszor kirántotta alólam a pokróczot. Multam össze van kötve Szegeddel. Itt kezdtem, itt játszottam először kiskópjai Nagyköpjait, ide kötnek váltóim, hitelezőim s ide köt a szívem is. Megigérek mindent, még azt is, hogy az igéreiteimet megtartom, csak engem tartsanak meg.

Műértő szenátus: Elég! Bár az ön énekesei és énekesnői kegyetlenül megkínózták három éven át a közönséget, tagadhatatlan, hogy nagyok az ön ér-

demei. S a mi fő, összepászolunk, elvünk egy: a maradiság.

(Aradi derüs arczczal távozik.)

Műdobos: Bum, bum, másodszor!

IV. SZÍN.

(Coquellini non-salans-sal belejt egy hizott macska képü, borotvált ur. Előkelő fejbiczzentéssel méri végig a műverseny tárgyáló szenátust.)

Polgárnagyasszony: Kicsoda az ur?

Vállalkozó (megbotránkozva a kérdés fölött): Hogyan, önök nem ismerik párisi Makót, a magyar Coquelint?

Polgárnagyasszony: Aztán mit akar?

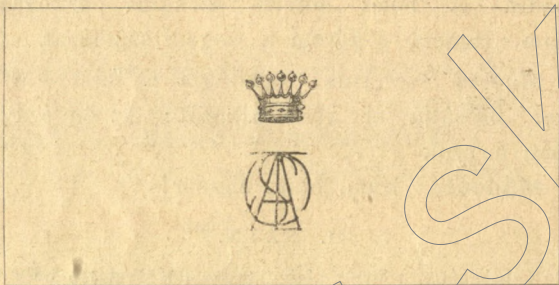
Párisi Makó: A színházat.

(Műértő s bölcs szenátus gúnyosan nevet.)

Polgárnagyasszony: Adja elő, micsoda érdemei vannak önnek?

Párisi Makó Coquellini gesztussal és Ujházi hangsúlylyal kivágja az asztalra ezt a névjegyet:

— Érdemem:

Műversenybíráló bölcs szenátus halásápadtan vágódik hasra s szent félelemmel surran ki minden ajkán e szó: A legkegyelmesebb . . . S a mélységes csöndben a polgárnagyasszony ünnepélyesen publikálja a licitáció eredményét:

— Párisi Makó, az ön érdemei fölülmulthatatlanok!

A műdobos: Bum, bum, bum, harmadszor.

Kis Kulinyi Zsigmond.

Mennyit be ne írta, nincsen annyi írka:
Az ezredik cikket már régen megírta.
Naplónál ezredes. Hej, de bezzeg, szegény,
A katonaságnál csak szimpleks közlegény
Kis Kulinyi Zsigmond.

Generálisoknak de sok leczkét tartott!
Egreczéroztatja óriás Bismarckot.
Megfenyegeti, hogy jól viselje magát,
Döngeti Szegeдрől Berlin ódon falát
Kis Kulinyi Zsigmond.

Tisza Kálmánnal is nagy hadi lábón áll,
Mebuktatására mindent kikomponál.
Láb alól eltenni, össze-vissza gyúrni,
Piros bársonyszékből nem tudja kitúrni
Kis Kulinyi Zsigmond.

Gukkere lelkének pedig messzelátó,
Megirigyelhetné utikai Kátó.
Európa egén lát minden felhőrongyot,
Meglátja, ha sötét, a legkisebb pontot
Kis Kulinyi Zsigmond.

Érzi, ha valami rothad Dániában,
Látja, ha valaki szenved mániában.
Tudja: torony alatt ha valamit sütnék,
Tudja, hogy nagyon fáj, ha valakit ütnek,
Kis Kulinyi Zsigmond.

Ír közgazdaságról, közizagztatásról,
Hogyha nincsen tárgya: akkor egyről-másról.
Rőfös apróságot manchettából rázza,
Ritkított betűkkel élezet magyarázza
Kis Kulinyi Zsigmond.

Azt se tudja: hol van Madagaskár, Hága,
Róluk azért ír ő, ha kell, az ujságba.
Itthon írja azt a sok bécsi levelet,
Naiv publikumon a markába nevet
Kis Kulinyi Zsigmond.

Időt még a regényírásra is kerít.
Ő csinálta: „A mit az árvíz kiderít.”
De hogy mi derül ki, senki se tudhassa,
Mivel a regényét csak maga olvassa
Kis Kulinyi Zsigmond.

Törvényhatóságban nagy szerepet játszik,
Pedig a székiből alig, hogy kilátszik.
Mikor dikeziózik, suttog-buttog Vas Pál:
Szép, szép, hanem annyit, mint én, nem olvastál,
Kis Kulinyi Zsigmond.

Bármit fognak is rá: nem antiszemita,
Bölcsen hallgat, mikor erről foly a vita.
Gyűlöli, utálja mind, a ki renegát —
Kírja, ha Kóbi eljegyzí Rebekát,
Kis Kulinyi Zsigmond.

Akhillesi sarkát Kállay esméri:
A Naplót dicséri, Híradót becsmérli.
Alhatik is nyugton, nem zavarja pánik,
Vele a Naplóban keztyüs kézzel bánik
Kis Kulinyi Zsigmond.

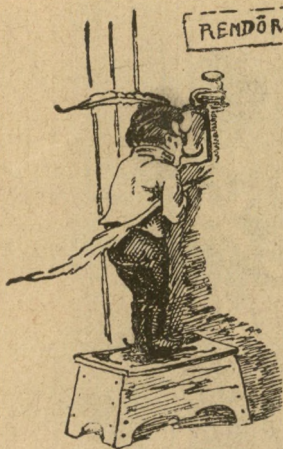
Tolla néha éles, akár csak a spádé,
Néha pedig édes, mint a limonádé.
Érti: mikor hogy kell. Ravasz hírlapíró.
Nem is kerül éléd soh'se sajtóbíró,
Kis Kulinyi Zsigmond.

Laczi fiacskáját, hogy ne legyen kába,
Korán bevezeti a politikába.
S hogy jól eltanulja a routint, a sikket:
Vele a Naplóba írat is már cikket
Kis Kulinyi Zsigmond.

Kóbor Diák.

Matyi, a detektív.

(Rendőri taktika.)

Tolvaj-szorító sarkantyút viselő szegedi kollégám mindegyike egy-egy rendőr-zseni.

Csak én tudom: miben rejlik tolvaj-fogási sikereik titka. Bámulatos, zseniális egy taktika ez. A kékútazó, aranyláncos úri zsványokat, a kik Szegeden átutaznak, egytől-egyig ezen zseniális rendőri taktika hurokjára fogták sarkantyús kollégám.

Ez a taktika a szegedi rendőr-zsenik saját találmánya.

Ne törje tovább senki a fejét a szegedi rendőrség fogási sikerein, én besúgom.

Pszt! Pszt!

A sürgönyhordozó surran be Bende biztoshoz. Szenzációs sürgöny Budapestről.

Csavaró Kázmér pénztáros, ki 15,000 frt elsikkasztása után megszökött, állítólag Szeged felé menekül. Erélyes nyomozás kéretik. Főkap.

Az ambíció nyomban tótágast áll a biztosban. Ez lesz aztán a világraszóló fogás. Féltekenyen elrejtí a sürgönyt s a sürgönyszolgához titokzatosan így szól:

— Egy szót se a többi biztosnak.

Itt kezdődik a taktika. Mélységes titkolódzással nyomoz. Valahogy el ne csipje valamelyik kollega előbb az úri zsványt. Három-négy napig tart az akna-nyomozás, miközben elfogatik 4—5 ártatlan koldús.

Végre kimerülve az eredménytelen kutatásban, odaveti Bende a titkos sürgönyt a többi biztos-elé:

— Keressétek most már ti is!

Sarkantyús kollégám hanyatt vágódnak.

Temesváry fölkiált: Csavaró Kázmér! Hiszen én ezzel a szállóban brüdersaftot ittam tegnap este. Ha előbb jön a sürgöny...

Virágh biztos: Csavaró! Ösmerős név. Az éjjel én kísértem ki a vonathoz. Ha tudtam volna...

Szekula biztos: Én meg a vonatnál búcsúztattam el.

Össze is csókolóztunk.

Tableaux...

Hol a macska?

(Gyermekvers.)

Kállay Albertnek
Van egy olyan könyve:
A ki kormánypárti,
Be van ott jegyezve.

Fekete nagy könyvét
Mindennap vizsgálja,
Hanem Polezner Jenőt
Benne nem találja.

Polezner pártvezérnek
Van egy olyan könyve:
A ki ellenzéki,
Be van ott jegyezve.

Hófehér kis könyvét
Néha megvizsgálja,
Hanem Polezner Jenőt
Abba' se találja.

Csipi Csóka.

SZÍNHÁZ.

* Gerő Károlynak van egy mostoha leánya Helme-czy Margit, a kin mindenkép túl szeretne adni. A kicsike útjában van a kedves papjának. Áruba bocsátja hát és a tudományos akadémia megveszi 100 darab csengő arany-pénzéért.

* Ez a száz arany a darab legsikerültebb mozzanata a — szerzőre nézve.

* A vidéki direktorok sietnek az »eladó lányt« bemutatni. Késő bánattal látják, hogy bár Gerő Károly úr zárdában, nevelő-intézetekben nevelte föl a kedves gyermeket, olyan gyengén van hazulról elbocsátva, hogy nem képes hódítást csinálni.

* Tömeges lemondás. A színházi bizottság lemondott. Ezt a szenzációs hírt színházi körökben azzal a fölülnő eseménynel hozzák összefüggésbe, hogy Nikó Lina hirtelen megvált a szegedi színháztól. Növeli ezen kombináció valószínűségét az a körülmény, hogy a nevezett énekesnő szerződését egyenesen a színházi bizottság forszírozta, s így noblesse obligé-nak tartotta, hogy a művész nő távozásából tárcza-kérdést csináljon.

Legújabb dalok.

Zenéjét szerző; Znojemszky. — Énekelgeti: Aradi Gerő.

I.

Az én bukásomat
Kalamáris sirta,
Kegyelmes kezével
Tisza Lajos irta.

El is küldte mindjárt
Kállay Albertnek,
Kállay Albert meg
Jó Pálffy Ferencznek.

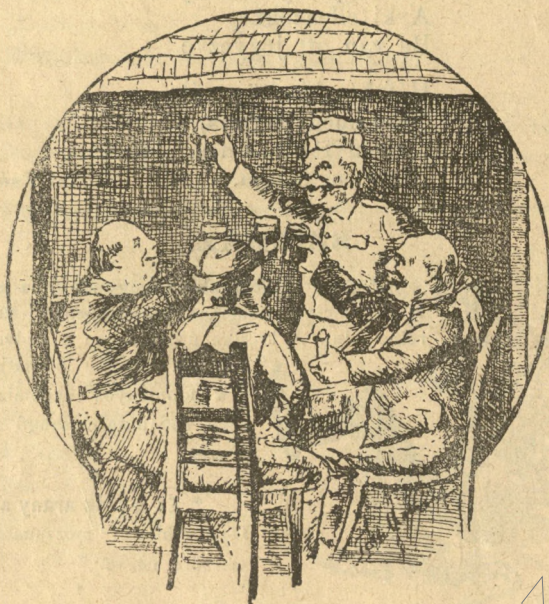
Pálffy a tanácsot
Rögtön összehitta —
Az én bukásomat
Tisza Lajos irta.

II.

Sírhat az az édes anya,
Kinek direktor a fia.
Éjjel-nappal sirathatja,
Kupa k t a n á c s megbuktatja.

Megüzentem a tanácsnak:
Színházat mért adta másnak?
Mit felelt a tanács rája:
Csak, hogy azt: „alászólgája!“

Szegedi krónika.

Szekerke, mint vőfély.

Drága szer volt hajdan a posztó-ruha nagyon, s ha kit násznagyi vagy vőfélyi tiszt ért gazdalkodó embert: a harmadik, negyedik utca ellenében is kölcsönözte a kékbelit, hogy abban kevélykedjék.

Sőt a vőlegénynek sem derogált ilyen kölcsönkért gúnyában járulni a választottjával az Úr oltára elé.

Szekerke uramat (nem a közgyűlési terem mai tipikus alakját), a deli ifjú Szekerke József cserzővargát gyakran érte a szerencse, hogy vőfélynek hívták. Meg is volt hozzá a posztó-nadrágja, nem kellett kölcsön kérni mástól.

Egy alkalommal, hogy megint vőfélykedett, a leány-kikérés tisztje várta.

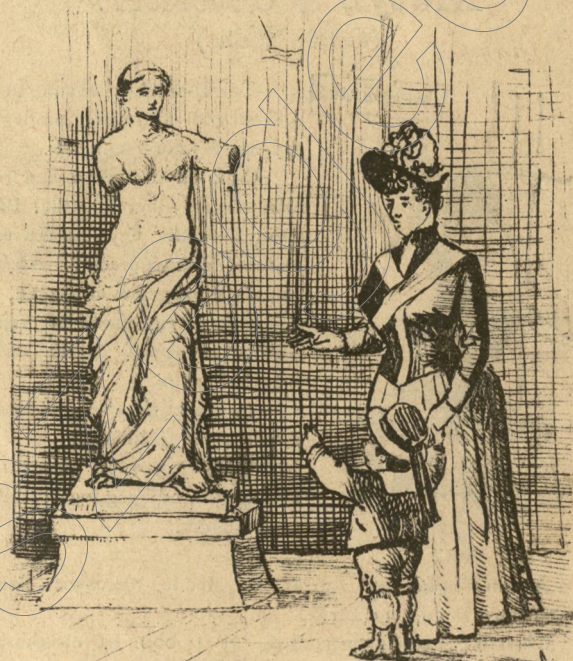
A kiadó násznagy, jómódú alsóvárosi gazda, kinek különben is a tisztjével járt, hogy a kikérő vőfélylyel „faktúraskodjék“, jól neki gyürközött, mikor a legényes ház embereit jönni látta, hogy „no most, cserzővarga ifjú Szekerke József, jól összeszedd az eszed, mert most nézek majd a szemed közé. Azokra felelj meg, ha tudsz, a miket én kérdek!“

Neszét vette Szekerke a gonosz szándéknak és mikor násznagy uram már tátáná a száját, hogy vele „faktúraskodjék“, hirtelen vágja el a torkán a szót:

— Jaj, nagyobb baj is van a sok beszédnél, násznagy uram! Eljöttek a nadrágért!

— Tyhú, a milliómát! — rikolt föl a násznagy, hogy így ráismertek a kölcsönkért nadrágra. — Hiszen holnap estélig kértem kölcsön!

A násznép kaczagott és násznagy uram nagy zavarában, minden kötekedés nélkül kiadta a szép menyasszonyt.

A milói Vénus előtt.

(Szemléleti oktatás.)

Kis fiú: Ugyan, Anyácskám, miért vágta le ennek a néninek a karját?

Mama: Azért, mert ujjával mindig az orrában kotorászott.

Alvégi, Szgd. Egy, némi változtatással, bevált. Folytassa, de ne bibelődjék apró emberekkel. X. Szgd. Az előbbi üzenet szól önnek is. D—d— Hm.-Vásárhely. Igéret szép szó... K. L. Csóka. Mindenben aláírjuk keserű humorú levelét. A mi a pénzt illeti, az a legkevesebb.

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.

Kiadótulajdonos: Bánfalvi Lajos.

HIRDETÉSEKET A „HÜVELYK MATYI“

részére elfogad:

a kiadóhivatal (Hungária szálló),

továbbá

Engel Adolf, Traub B. és társa és Endrényi testvérek

könyvkereskedése.